

האלקטורים

- לא הבוחרים קובעים
- מי ישלום בישראל
- סמכות זו נתונה ביד
- קבוצה קטנה של
- אדמו"רים הנושאים
- שמות של עידות
- פולניות

בנימין זאב הרצל קבע בוודאות כי במדינת היהודים שתקום יהיו הרבנים סגורים בבתי הכנסת, והקצינים כמחי נות-הצנא.

אילו חזה מדינת היהודים, היה מתהפך בקיבורו.

מה שנשקף על המירקע לא היה משאימתן קואליציוני (ראה להלן). נשקפה שם פשיטת הרגל של הציונות. ניצחון הגלות. הצופה הישראלי ראה מחזה מביש מאין כמוהו.

בבית-מלון בבני-ברק התכנסו חברי רה של רבנים בעלי חזות גלותית מובי הקת, שנשאו שמות של עיריות פולי ניות, ושהיו לבושים בלבוש מירחאי רופי מלפני מאות בשנים. ביניהם לבין עצמם הם דיברו את שפת הגלות, אי ריש.

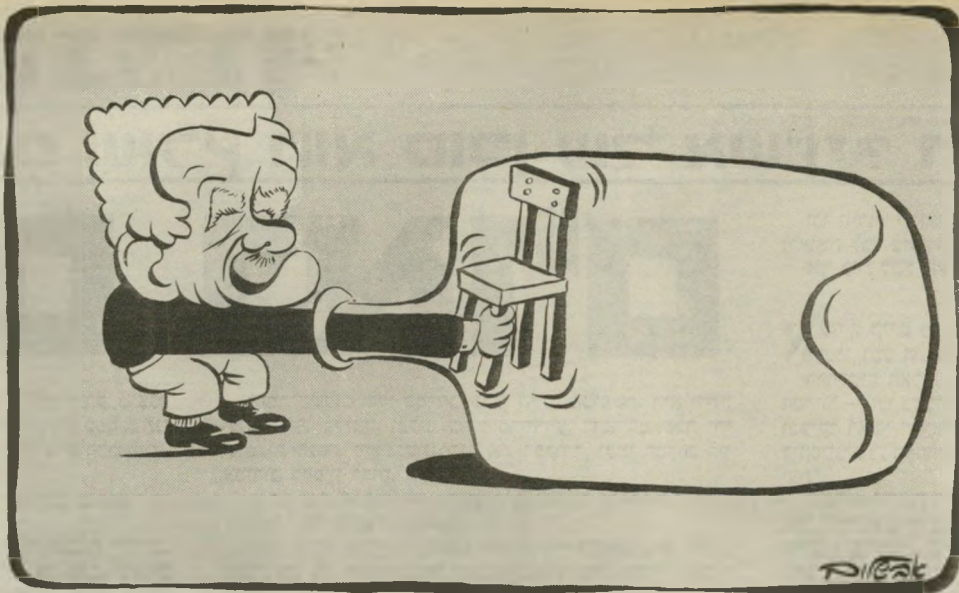
לפני חבורה זו הופיעו נציגי ישראל החדשה, ובראשם גנרלים-ברזימוס, כשי הם חובשים כיפות ומשתרלים להת- חפש כיהודים גלותיים. הם התחרו ביניהם בהתרפסות לפני האדמו"רים, כשכל אחד מהם מתחנף אליהם כמיטב יכולתו.

חבורת הרבנים, סמל הגלות, היא הקובעת עתה מי יהיה ראש ממשלת- ישראל, ואיזו ממשלה תנהל את עני ייניה של מדינת-ישראל הריבונית. הוואתיקאן החרדי. בארצות- הברית קיימת שיטת האלקטורים. הני שיא אינו נבחר על-ידי הבוחרים, כפי שגורמה. הבוחרים בוחרים רק באלקט טורים, ואלה הם הבוחרים בסופו של דבר בנושיא. יכול לקרות — וכבר קרה — שבסופו של דבר נבחר נשיא שוכה במיעוט של קולות-הבוחרים, אך ברוב של קולות האלקטורים.

מסתבר כי בישראל קורה משהו דר מה. לבוחרים נרמה שהם בוחרים בממי שלה. אך רק אחרי גמר הבחירות מת חילה הבחירה האמיתית. קומץ של רבי נים משמש כגוף של אלקטורים.

אין עוד מדינה קאתולית בעולם, שבה נבחרת הממשלה על-פי קביעת האפיפיור. אך ישראל היא כיום אדוקה אף מן האפיפיור. הוואתיקאן החרדי קובע מי ישלום בה.

אין זאת רק קאריקטורה של חזון

ממשלה צרה

מו עם ראשי מפלגת-העבודה, כדי לה- גיע לממשלה רחבה שבה ייטרפו הק- לפים.

● **יצחק רבין** לא יכול היה להש- לים בשום פנים עם הרעיון המפחיד שעליו יהיה לנטוש את משרד-הביט- חון אדריי-העוצמה. אחרי שלישכת מיפ- לגת-העבודה החליטה ברוב קטן שלא להיכנס לממשלה רחבה, הגיב בזעם בלתי-מרסון. אימרת-השבוע שלו, על יוסי ביילין: „הפרדל של פרס“, הברקה שבוודאי לא תישכח במהרה.

רבין לא אמר נואש, וימשיך להילחם כארי על לישכתו במשרד-הביטחון.

● **שימעון פרס** לא היה מסוגל לחדול מן האמונה הילדותית ככוחו של מאנפיולציות. בפעם השניה מאז הבי- חירות השיג הסכם עם אגודת-ישראל, וכך שיכנע את חסידיו שאפשר להקים ממשלה צרה. בעזרת שטרביטוח זה ביקש להשיג את משאת-נפשו: ממשלה רחבה, שבה תונהג שוב הרוטציה, שתח- זיר אותה לראשות-הממשלה.

שוב התגלה פרס כמתחנן בלתי נלאה (הברקה אחרת של רבין). ושוב העלה חרס בידיו: זיקני-האגודה הש- תמשו בהסכם איתו רק כדי להעלות את המחיר במשאומתן עם הליכוד. הפאטה-מורגנה של ראשות-הממשלה התרחקה מפרס שוב.

● **אריאל שרון** היה, לפי שעה, המנצח. הוא עלה על כולם ברבקות מוחלטת במשימה. אחרי שנואש מקב- לת תיקי-הביטחון או תיקי-האוצר, התמ- קד במשרד-החוק. הדבר יינתן לו רק אם תקום ממשלה צרה, בלי המערך, תוך כדי חיסול מעמדו של מתחרהו, דויד לוי.

בסבלנות איך-ק, תוך נכונות לחזור שוב ושוב לאותה הנקודה ולהתחיל את הכל מהתחלה, ניהל את המשאומתן עם החרדים. היה נרמה שהוא קרוב מאוד למטרה — אך עד הרגע האחרון שום דבר לא יהיה ברור.

הרצל. זוהי תעודת פשיטת-הרגל של הציונות.

הממשלה

מרבין

עד רבין

גג שחקני שתי

הקבוצות השתגעו וכל

אחד פעל על דעת

עצמו ולטובת עצמו

בלבד.

„גועליציה“ ועק הרב אברהם רבין, המחזיר-בשובה, כשהוא מבטא את הסלידה הכללית מפני המקי-ההממכר של המשאומתן הקואליציוני. הרבר לא הפריע לרבין ולחבריו לחזור כע- בור רגע לאותו גועל-נפש.

הזירה הפוליטית רמתה השבוע למיגר-שיכדורגל, שבו השתגעו כל ה- שחקנים. שתי הקבוצות היריבות הת- פרקו, וכל שחקן שיחק על דעת עצמו, כקבוצת-ייחוד לכל רבר.

כל הכללים הופרו, מלבד כלל אחד: כל שחקן דאג אך ורק לאינטרסים של עצמו. זה הבטיח שככל המיפלגות פע- לו המנהיגים זה כנגד זה.

בין השאר:

● **דויד לוי** מצא את עצמו לפתע באוויר, כלולייך שנשש חבל אחר ושלא הגיע לחבל השני, מבלי שרשת-ביטחון תהיה פרושה מתחתיו. הוא ויתר בחרי פוזן על מיישר-השיכון, עתיר התקצי- בים והג'ובים, כדי לרכוש את הדתיים, מתוך תיקווה שיקבל את מיישר-החוק. עתה ברור לו שלא יקבל את מיישר- החוק.

התוצאה — לוי נפגש על דעת עצ-

הישראל. היא היתה מהירה, והצטיינה בכוש-ראילתור. ההחלטה היתה מיידית ונכונה. הכל תפסו כי זוהי הודמנות-פז להחיש את חידוש היחסים בין ישראל וברית-המועצות — מטרה הרצויה לכל חלקי ממשלת-המעבר.

כך היה. לסובייטים נמסר מייד כי המטוס יכול לנחות בישראל, וכי הוא יחזור מייד, על צוותו וחוטפיו, לברית- המועצות. צוות-החוקרים הסובייטי שי הגיע לארץ במטוס שני התקבל בס- ברפנים יפות. גם הסובייטים שילמו את המחיר בסכר-פנים יפות. שר-החוק- הסובייטי בכבודו ובעצמו קיבל את נציגי ישראל במוסקווה לפגישה ריש- מית מצולמת, והביע לישראל תודה פומבית.

הכל נגמר מהר, בלי אלימות. מובן שהיתה זאת הסגרה, חרף כל הפיל- פולים. לא היתה זאת „הרחקה“, כי אדם מורחק יכול לבחור לאיזה מטוס לע- לות. לחוטפים לא ניתנה ברירה כזאת. הם נמסרו, כבולים, לידי השוטרים ה- סובייטיים. אך ישראל לא שכחה לקבל הבטחה נכתב כי הפושעים המוסגרים לא יוצאו-להורג.

עולם הפוך?

הקנ"ב נקט שיטות

הוסאניות. ואילו

שר-הביטחון הישראלי

רנז עניו מפני שסירב

לשפוך דם.

רק ריסונאנס אחד קילקל את ה- הארמוניה כפרשת המטוס הסובייטי החטוף (ראה לעיל). היה זה קולו של יצחק רבין.

בנמל-התעופה מילמל שר-הביטחון, ב- אוני כתבים, שאינו מבין איך זה הת- נהגו הסובייטים כפי שהתנהגו. הכוונה: מרוע סיפקו לפושעים שני מיליון רו- בלים ומטוס, ומרוע הירשו להם לצאת מתחום מדינתם, תחת להסתער עליהם ולהרגם.

הדוגמה של מעלות. הסוביי- טים, ששיטותיהם היו במשך שלושה דורות שם נרדף לברוטאליות, התנהגו הפעם כהומאניות ובחוכמה. הם הביאו לשחרור כל הילדים החטופים, ובסופו של דבר קיבלו בחזרה את המטוס, הכסף, החוטפים ובני-הערובה, כל זה

יחסי חוץ

וס חנוכה

רק ממשלת-מעבר

יכלה לפעול בצורה

כה מהירה וחכמה.

כושר-האילתור

הישראלי הגיע לידי

ביטוי מועלם.

זה היה נס מן השמיים. פשוטו כמש- מעו. מן השמיים נחת המטוס הסובייטי על אדמת ישראל.

אילו אירגן מוסר ישראלי את חטי- פת המטוס, לא יכולה היתה להיות

רבין (עם הרמטכ"ל) בנמל-התעופה

הדוגמה של מעלות?

מבלי לשפוך אף טיפה אחת של דם. כך נתנו ביטוי לרוח האנושית החדשה של תקופת הגלאנסוסט.

ואילו רבין ייצג את השיטה הבר- טאלית הקשוחה, שציינה את ישראל פעמים רבות. הדוגמה הבולטת: פרשת בית-הספר במעלות, שבה פקד משה דיין להסתער על חוטפים שהחזיקו בידיהם ילדים כבני-ערובה. התוצאה: מרחץ-דמים, שבו נהרגו חוטפים ויל- דים כאחד.

אולי זהו אות הזמן: הקנ"ב מתקדם לעבר שיטות הומאניות, ואילו יצחק רבין ודומיו נסוגים לעבר תקופות חשוכות של זילזול בחיי-אדם.

מוצלחת יותר מבחינת האינטרס של ישראל.

ארבעה הפושעים הסובייטיים, בני לאומים שונים אך כולם לא-יהודים, החליטו לונחית את המטוס החטוף בישראל. הם שמעו כי יש בה ממשלה חדשה, ימנית ואנטי-קומוניסטית. ציפ- תה להם הפתעה.

מהר ואלגנטי. תגובת ממשלת- ישראל היתה מפתיעה בחוכמתה. רק ממשלת-מעבר יכולה לתפקד בצורה כליכך מוצלחת, נאנח השבוע פוליי טיקאי בכיר.

ואכן, התגובה הישראלית הציגה את התכונות החיוביות ביותר של האופי

המטוס הסובייטי

מאיפה בא להם השכל?